

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

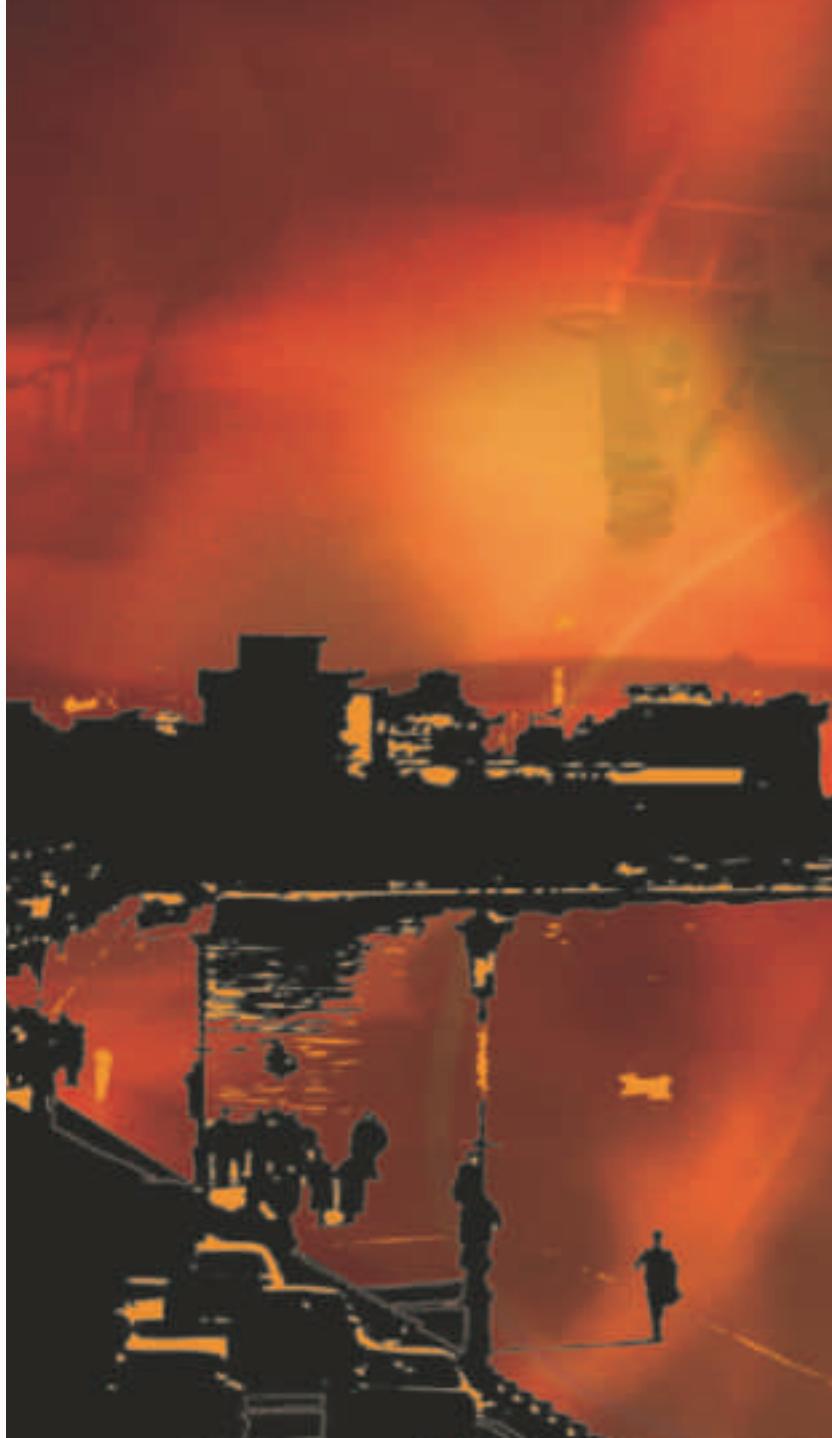
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
2005-2006

Διευθυντής ορχήστρας
Christof Escher

Η Κ.Ο.Θ. ως «Σολίστ»!

Παρασκευή 14 Οκτωβρίου 2005
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
2005-2006

Διευθυντής ορχήστρας
Christof Escher

Η Κ.Ο.Θ. ως «Σολίστ»!

Παρασκευή 14 Οκτωβρίου 2005
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Παρασκευή 14 Οκτωβρίου 2005

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΕΓΧΟΡΔΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΣΤΑ ΚΑΙ ΕΝΑ ΣΥΜΦΩΝΙΚΟ ΕΡΓΟ

M. Arnold (1921-)

«Μουσική των νερών»

για ορχήστρα πνευστών και κρουστά, έργο 82 (10')

Α' Εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

I. Allegro Maestoso

II. Andantino

III. Vivace

J. Suk (1874 -1935)

Σερενάτα για ορχήστρα εγχόρδων, έργο 6 (25')

Α' Εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

I. Andante con moto

II. Allegro ma non troppo e grazioso

III. Adagio

IV. Allegro giocoso, ma non troppo presto

Διάλειμμα

B. Bartók (1881-1945)

Κοντσέρτο για ορχήστρα (38')

I. Introduzione: Andante non troppo-Allegro vivace (Εισαγωγή),

II. Giocco delle coppie: Allegretto scherzando (Παιχνίδι των ζευγαριών),

III. Elegia: Andante, non troppo (Ελεγεία),

IV. Intermezzo interrotto: Allegretto (Ιντερμέτζο που διακόπηκε),

V. Finale (Pesante-Presto)

CHRISTOF ESCHER Ο Christof Escher γεννήθηκε στη Ζυρίχη σε μουσική οικογένεια με ιταλικές επιρροές. Η αγάπη του για το βιολοντσέλο και το κόρνο τον έσφεραν σε επαφή με την ορχήστρα και είχαν ως αποτέλεσμα τη στροφή του προς το ρεπερτόριο συμφωνικής μουσικής και όπερας.

Σπούδασε στο Konservatorium και στη Musikhochschule της Ζυρίχης με τον Claude Starck και τον Werner Speth. Συνέχισε στο Παρίσι με μαθήματα βιολοντσέλου κοντά στον André Navarra στο Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris, όπου μάθηκε στην παράδοση της μεγάλης γαλλικής σχολής εγχώρων, αποσπώντας βραβείο βιολοντσέλου και βραβείο μουσικής δωματίου.

Ο Christof Escher έδειξε ιδιαίτερο ταλέντο στη διεύθυνση ορχήστρας. Πήρε το διπλωμά του από την τάξη του Pierre Dervaux στην Ecole Normale de Musique de Paris. Παρακολούθησε σεμινάρια στο Παρίσι (Jascha Horenstein και Mstislav Rostropovich), στη Σιένα (Peter Maag), στο Ζάλτσμπουργκ (Milan Horvat, Carle Melles και Herbert von Karajan), στην Ολλανδία (Jean Fournet) και στη Βενετία (Franco Ferrara). Ταυτόχρονα εμφανίστηκε ως σολίστ, ως μέλος μουσικής δωματίου και ως μέλος ορχήστρας, υπό τη διεύθυνση των Rudolph Kempe, Karl Bohm, Erich Leinsdorf, Yehudi Menuhin, Gunter Wand κ.ά., γνωρίζοντας ως τελείστας όλα τα μουσικά στυλ, από το μπαρόκ μέχρι την αθάν γκαρντ.

Οι μεγάλες του επιτυχίες στους διεθνείς διαγωνισμούς διεύθυνσης ορχήστρας "Gino Marinuzzi" (Ζαν Ρέμο) και "Ernest Ansermet" (Γενεύη) σηματοδότησαν την αρχή μιας διεθνούς καριέρας. Έκτοτε έχει διευθύνει σε πολλές χώρες (Αυστρία, Βέλγιο, Τσεχία, Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ολλανδία, Ιταλία, Πολωνία, Ισπανία, Ελβετία, Ισραήλ, Ιαπωνία, Αργεντινή, Νότιος Αφρική). Έχει συνεργαστεί με τους Francois Rene Duchable, Augustin Dumay, David Geringas, Gidon Kremer, Sylvia Marcovici, Jaime Laredo, Mikhail Rudy, Gil Shaham, Grigory Sokolov, Christian Zacharias και άλλους γνωστούς σολίστες, καθώς και με πολλά νέα ταλέντα.

Το επιτυχημένο του ντεμπούτο στην Όπερα της Ζυρίχης τον οδήγησε να διευθύνει πολλές παραστάσεις όπερας στη Γερμανία, στην Ολλανδία, στην Πολωνία, στην Ισπανία, στην Ελβετία και στο Teatro Colón του Μπουένος Άιρες, όπου έλαβε τη «Διάκριση της Χρονιάς» από την Ένωση Μουσικοκριτικών.

Το ρεπερτόριο του περιλαμβάνει όπερες των Xάντην, Μότσαρτ, Ροσσίνι, Ντονιτσέτι, Μπελίνι, Βέρντι, Πουτσίνι, Λεονκαβάλα, Μπιζέ, Γκουνώ, Μασνέ, Ραβέλ, Ντβόρζακ, Μαρτινού, Τσαϊκόφσκι, Μόυσαργκκακι, Βέμπερ, Μάρσνερ, Βάγκνερ, Χούμπερντνικ, Στράους, Μπεργκ, αλλά και μοντέρνους συνθέτες. Ο Christof Escher έχει συνεργαστεί με διεθνούς φήμης τραγουδιστές (Αγνή Μπάλτσα, Kathleen Battle, Teresa Berganza, Graziella Sciutti, Theo Adam, Francisco Araiza, Peter Dvorsky, Matti Salminen, Neil Shicoff).

Υπήρξε επί δεκαετία συνεργαζόμενος μαέστρος της Ορχήστρας Δωματίου της Ζυρίχης, γενικός διευθυντής του Θεάτρου Görlitz και της Neue Lausitzer Philharmonie, καθώς και μουσικός διευθυντής του διεθνούς φήμης Netherlands Dance Theater (Jiri Kylian). Έχει προσκληθεί να διευθύνει στα φεστιβάλ Ζάλτσμπουργκ, Λουκέρνης, Ζυρίχης, Βιομπάντεν, Μπορντώ, Μπράτφορντ κ.ά. Έχει διευθύνει τις παγκόσμιες πρεμιέρες από τις όπερες "Nathans Tod" (Jan Müller Wieland/George Tabori) και "Chacun son singe" (Eric Gaudibert), πολλές χορογραφίες του Jiri Kylian και του Hans van Manen και πολλά συμφωνικά έργα. Συναυλίες του έχουν μεταδοθεί ραδιοφωνικά, ενώ έχει πχογραφήσει CD για το ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Ανάμεσα στις ποικιλες του δραστηριότητες συμπεριλαμβάνονται εργαστήρια ορχήστρας, διδασκαλία, μουσική κινηματογράφου, συμφωνική ροκ και συναυλίες με αφήγηση για παιδιά και για όλη την οικογένεια.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριό της ξεκινά από το μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1969. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της: Πρώτος ο ίδρυτης της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης. Σήμερα η ορχήστρα αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και διευθυντής της είναι ο αρχιψωστικός Μύρων Μιχαηλίδης.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές συναυλίες της καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, συνοδείας βωβού κινηματογράφου κλπ. Στα πλαίσια της διαμόρφωσης του μελλοντικού φιλόμουσου κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και για όλη την οικογένεια.

Βασικός στόχος της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης, πραγματοποιώντας πολλές πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις. Στα ίδια πλαίσια εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό χώρο πηγογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η BIS και η NAXOS.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιψουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ., συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: (P. Domingo, L. Pavarotti, S. Mintz, A. Khatchaturian, Y. Horenstein, E. Kurtz, Y. Simonov, O. Δημητριάδης, M. Rostropovich, N. Gutman, M. Maisky, Δ. Σγούρος, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Magalov, L. Kogan, R. Ricci, Λ. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spinakor, C. Katsaris, L. Berman, P. Fournier, B.L. Gelber, W. Nelson, C. Mandel, K. Paskalis, M. Τιρίμο, Θ. Κερκέζος και άλλοι).

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο, ενώ εμφανίζεται επεισώς στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια» - Κύπρος, International Festival "Zino Francescatti" - Μασσαλία, Φεστιβάλ Eclēctic-Bαλενθία κ.ά.)

MALCOLM ARNOLD (1921 -)

"WATER MUSIC" ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΠΝΕΥΣΤΩΝ ΚΑΙ ΚΡΟΥΣΤΑ,
ΕΡΓΟ 82

Γόνος μίας μουσικής οικογένειας, ο Άγγλος συνθέτης Σερ Μάλκομ Άρνολντ σπουδάσε σύνθεση στο Royal College of Music και στη συνέχεια έγινε κορυφαίος τρομπετίστας της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Λονδίνου. Μετά τον πόλεμο αποφάσισε να ασχοληθεί αποκλειστικά με τη σύνθεση, για την οποία οι εμπειρίες του ως μέλος της ορχήστρας αποδείχθηκαν πολύ χρήσιμες. Κέρδισε διάφορες διακρίσεις με κορυφαία τον τίτλο του ιππότη το 1993.

Έγραψε 9 συμφωνίες, 20 κοντσέρτα, μπαλέτα, όπερες και άλλα, πάντα σε ένα δημοφιλές και προσιτό, ακόμη και τεχνικά, ύφος, που συνδυάζει στοιχεία της κλασικής, της τζαζ και της λαϊκής μουσικής. Έχει γράψει επίσης τη μουσική για πολλές ταινίες, από τις οποίες «Η γέφυρα του ποταμού Κβάι» κέρδισε το βραβείο Όσκαρ για τη μουσική (1957).

Το έργο "Water Music" (Μουσική των Νερών) πρωτοπαρουσιάστηκε στις 11 Ιουνίου 1964 στα εγκαίνια του Stratford Canal. Στο έργο ο συνθέτης χρησιμοποιεί πνευστά και κρουστά, αφενός επειδή το έργο προορίζοταν για ανοιχτό χώρο, και αφετέρου κατ' αναλογία με τη γνωστή ομότιτλη συνίτια του Χαίντελ, η οποία είχε παιχθεί επίσης σε ποταμό, τον Τάμεση. Ο συνθέτης σημειώνει για το έργο του τα εξής: «Όταν μου ζητήθηκε από το National Trust να γράψω ένα κομμάτι για το άνοιγμα του Stratford Canal, το οποίο θα ερμηνευόταν από μια μαράδα μουσικών πάνω σε μια βάρκα στον ποταμό Ανον, ένωσα μεγάλη χαρά, επειδή αυτή η πρόστια συνδύαε δύο μεγάλα προσωπικά ενδιαφέροντά μου. Από τη μια την διατήρηση της ομορφιάς της υπαίθρου μας και από την άλλη το πρόβλημα της μουσικής που παίζεται σε ανοιχτό χώρο.

Πίστευα πάντα ότι θα έπρεπε να συνθέτουμε μουσική ειδικά για συναυλίες ανοιχτού χώρου, σε αντίθεση με τη συνηθισμένη πρακτική να παίζουμε σε ανοιχτούς χώρους επιλογές από όπερες ή ελαφρά ορχηστρική μουσική ... Αυτή η συνίτια σε τρία μέρη είναι μια ελεύθερη μεταγραφή της πρωτότυπης σύνθεσης για ολόκληρη ορχήστρα. Αρχικά προορίζοταν για πνευστά και κρουστά μόνο». (1964)

Το α' μέρος ξεκινά με τη φανφάρα των χάλκινων, που εισάγει το διάστημα της μικρής έβδομης, από όπου επηρεάζεται το μελωδικό υλικό του έργου. Τα ξύλινα πνευστά παρουσιάζουν μια λυρική αντίθεση ως μεσαίο τμήμα. Στο β' μέρος κυριαρχεί μια ήρεμη μελωδία με χαρακτήρα σισιλιάνου, που αλλάζει χρώμα με κάθε όργανο που την αποδίδει. Το έργο ολοκληρώνεται ζωηρά και δεξιοτεχνικά από τις διάφορες ομάδες των πνευστών.

Evelin Voigtmann

JOSEF SUK (1874-1935)

ΣΕΡΕΝΑΤΑ ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΡΓΟ 6

Ο Ταξίχος βιολιστής και συνθέτης Ιωσήφ Σουκ σπουδασε βιολί στην Πράγα και ίδρυσε το 1892 το αργότερα διάσημο Ταξίχικο Κουαρτέτο Εγχόρδων, στο οποίο συμμετείχε πάνω από σαράντα χρόνια ως β' βιολί. Καθηγητής του στη σύνθεση ήταν ο Ντιβόρζακ, με τον οποίο συνδέθηκε φιλικά και στη συνέχεια παντρεύτηκε την κόρη του.

Στα πρώτα του έργα ακολούθησε σε δομή, αρμονία και ύφος κυρίως τον δάσκαλό του, σιγά σιγά όμως βρήκε το προσωπικό του ιδιωμα. Έγραψε ογκώδη συμφωνικά έργα, στα οποία κυριαρχεί η λυρικότητα και η διαλογική ατμόσφαιρα (Συμφωνία Asrael). Στο ώριμό του έργο απομακρύνθηκε κάπως από τα δεδομένα της τσεχικής εθνικής σχολής και ακολούθησε τα μοντέρνα ρεύματα.

Το 1922 έγινε καθηγητής για βιολί και σύνθεση στο Ωδείο της Πράγας και στη συνέχεια (μέχρι το θάνατό του) διευθυντής του. Ως καλλιτέχνης πάντα ενδιαφερόταν για τα πολιτικά. Το 1932, με αφορμή τους Ολυμπιακούς Αγώνες στο Λος Άντζελες, έγραψε το «Εμβατήριο για την Ειρήνη, Ελευθερία και Δημοκρατία».

Η «Σερενάτα για ορχήστρα εγχόρδων, έργο 6» γράφτηκε το 1892 και είναι από τα πρώτα έργα του Σουκ που δημοσιεύθηκαν. Σαφώς φαίνεται η επίδραση του δάσκαλου του, μάλιστα από το ομώνυμο έργο του Ντιβόρζακ. Η Σερενάτα αυτή έχει τέσσερα μέρη, που εναλλάσσονται σε χαρακτήρα και μελωδικό πλούτο. Ξεκινά με λυρικό ύφος, που εξελίσσεται σε ήρεμη χορευτική κίνηση. Το β' μέρος στροβιλίζεται σαν βάλς, αναπολώντας ωστόσο στο μεσαίο τμήμα τη λυρικότητα του α' μέρους. Στο γ' μέρος έχουν την τιμητική τους τη βιολοντσέλα. Το στοχαστικό τους θέμα οδηγείται σε μια κορύφωση γεμάτη πάθος. Χαρούμενα και παιχνιδιάρικα ολοκληρώνεται η Σερενάτα στο τελευταίο μέρος της.

Evelin Voigtmann

BÉLA BARTÓK (1881-1945)

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Οι Machlis και Forney αναφέρουν χαρακτηριστικά για τον Μπάρτοκ: «Ήταν αποστολή του Μπέλα Μπάρτοκ (1881-1945) να συμφιλώσει την παραδοσιακή μουσική της γενέτειράς του της Ουγγαρίας με τα κύρια ρεύματα της ευρωπαϊκής μουσικής. Στην πορεία θα δημιουργήσει μία εντελώς προσωπική γλώσσα και θα αναδειχθεί σε έναν από τους κορυφαίους καλλιτέχνες του 20ου αιώνα.»

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του ο Μπάρτοκ, αυτοεξόριστος στην Αμερική και άρρωστος, δεν απολάμβανε την αναγνώριση που είχε στην Ευρώπη. Αισθανόταν πως κανείς δεν ενδιαφερόταν για το έργο του στην Αμερική και έλεγε πως δεν θα συνέθετε ποτέ πια. Ο Κουσσεβίτακος, διευθυντής της Συμφωνικής Ορχήστρας της Βοστόνης, έδωσε τη σωτήρια λύση στην απόγνωση του συνθέτη: Τού παρήγγειλε ένα έργο για ορχήστρα. Έτσι, παρ' όλη τη δύσκολη κατάσταση της υγείας του, ο Μπάρτοκ ξεκίνησε το Κοντσέρτο για Ορχήστρα το 1943 και το ολοκλήρωσε σε λίγους μήνες.

Η πρεμιέρα του έργου την 1η Δεκεμβρίου 1944 με τη Συμφωνική της Βοστόνης υπό τη διεύθυνση του Κουσσεβίτακου είχε άμεση επιτυχία τόσο στους κριτικούς όσο και στο κοινό, με συνέπεια ο Μπάρτοκ να ολοκληρώσει και να σχεδιάσει ακόμα μερικά έργα μέχρι το θάνατό του, το Σεπτέμβριο του 1945.

Ο τίτλος του έργου μπορεί να θεωρηθεί αντιφατικός, γιατί ο συνθέτης έδωσε μια καινούρια διάσταση στην έννοια του όρου «κοντσέρτο». Εδώ δεν υπάρχει μόνο ένας σολιστ, αλλά όλα τα όργανα της ορχήστρας ξεχωρίζουν «σολιστικά» κατά τη διάρκεια του έργου. Χτισμένο σε συμμετρική δομή, το Κοντσέρτο για Ορχήστρα αποτελείται από πέντε μέρη: I. Introduzione: Andante non troppo-Allegro vivace (Εισαγωγή), II. Gioco delle coppie: Allegretto scherzando (Παιχνίδι των ζευγαριών), III. Elegia: Andante, non troppo (Ελεγεία), IV. Intermezzo interrotto: Allegretto (Ιντερμέτζο που διακόπηκε), V. Finale (Pesante-Presto).

Τα εξωτερικά μέρη (I και V) ακολουθούν τη μορφή της σονάτας με εμφάνιση δύο βασικών θεμάτων. Η εισαγωγή στο α' μέρος εισάγει το διάστημα της τέταρτης, που χαρακτηρίζει το πρώτο θέμα στο Allegro. Η αντιστικτική επεξεργασία σαν φούγκα είναι άλλο ένα σημείο, που συνδέει το α' με το ε' μέρος.

Ενώ στο α' μέρος κυριαρχούσαν κάπως τα χάλκινα πνευστά, στο β' μέρος προβάλλονται περισσότερο τα ξύλινα πνευστά: διαδοχικά εμφανίζονται σε ζευγάρια και παιζουν ζωηρά και δεξιοτεχνικά, το κάθε ζευγάρι με βάση ένα διαφορετικό διάστημα (φαγκόττα - μικρή έκτη, όμπος - μικρή τρίτη κτλ.).

Το γ' μέρος, η Ελεγεία, είναι το πιο εκφραστικό, αλλά και το πιο σκοτεινό κομμάτι του έργου. Ο τίτλος του δ' μέρους είναι κυριολεκτικός, διότι τα δύο εύθυμα και χορευτικά θέματα διακόπτονται από την εισιβολή ενός «ξένου», κάπως τετριψμένου θέματος. Ο Μπάρτοκ είχε ακούσει στο ραδιόφωνο την Ζή Συμφωνία του Σοστακόβιτς και αποφάσισε να δώσει μια δική του σκωπική άποψη αυτού του θέματος, που μοιάζει με ένα θέμα του Φρ. Λέχαρ. Όμως, το Ιντερμέτζο επανερχεται μετά από αυτή την διακοπή.

Το έργο ολοκληρώνεται με ένα εντυπωσιακό φινάλε, που κορυφώνεται σε μια εκτεταμένη φούγκα και σε μια θριαμβευτική προβολή του θέματος σε ρυθμική μεγεθύνση. Στο έργο αυτό, ο Μπάρτοκ συνδυάζει επιτυχημένα διάφορα στοιχεία από τον Μπάχ μέχρι τον Σάιντμπεργκ, μαζί με χαρακτηριστικά που προέρχονται από τη δημοτική μουσική.

Evelin Voigtmann

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

21:00

**ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ CD ΜΕ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑ ΝΑΞΟΣ
ΚΑΙ ΈΝΑ ΚΟΡΥΦΑΙΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΥ**

Θ. Αντωνίου:

"Concerto Piccolo" για άλτο σαξόφωνο και ορχήστρα
Α' εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

Μ. Θεοδωράκης:

Σονατίνα αρ. 1 για σαξόφωνο και ορχήστρα
(ενορχ.: Γ. Σαμπροβαλάκης)

Α' παγκόσμια εκτέλεση

Μ.Ι. Αλεξιάδης:

«Φρυγική Λιτανεία» για σοπράνο σαξόφωνο και ορχήστρα
Α' παγκόσμια εκτέλεση

Β. Τενίδης:

«Ποντιακή Ραψωδία» για άλτο σαξόφωνο και ορχήστρα
Α' εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

P.I.Tchaikovsky:

Συμφωνία αρ.6 σε σι ύφεση ελάσσονα, έργο 74 («Παθητική»)

**Μύρων Μιχαηλίδης διευθυντής ορχήστρας
Θεόδωρος Κερκέζος σαξόφωνο**

Πληροφορίες για εισιτήρια και συνδρομές στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ.
(Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών, Εθν.Αμύνης 2),

τηλ. 2310 236990

Δευτέρα και Τετάρτη: 10.00-16:00
Τρίτη και Πέμπτη: 10.00-13.00 και 17.00-20.00
Παρασκευή: 10.00-13.00

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
MAKEDONIA ● **πανσέληνος**
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΠΙΛΟΥΓΕΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ Κ.Ο.Θ.:

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ Κ.Ο.Θ.:

GALAXIA
VACATION CLUB

Ο χρόνος που περνάτε μαζί την είναι οικογένειας.
Στις διακοπές βελτείτε όλα να είναι τέλεια;
για να μπορείτε αναποδογύρως να καλύψετε,
να ποιέστε, να καυτήσετε συναλία.

Ανακοινώνετε το Galaxia Vacation Club του Ομίλου Ν. Δαμακολοντινάκη.
Πολυτέλειες: σουίτες, πισίνες, εστιατόρια, jacuzzi, water sports, baby sitting,
όλλα και δροσιτηράτες που οποιαδήποτε τι παθεί.

Μοβετε περισσότερα και κερδίστε: ένα μαγικό τριήμερο για δύο.
Έτσι για την περίοδο 4/20 υράροντας Galaxia κανέ, την ημέρα το άνοιγμα σας.
Κάθε μέρα 10 πλυντρού.

Διακοπές αξέχαστες, για πάντα.
πληροφορίες 210 8387500

Μπακπά τια έρθεις;

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Διευθυντής Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής

Μύρων Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

A' Βιολιά

Εξάρχοντες

Σύμος Παπανάς

Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι A'

Μίκης Μιχαηλίδης

Γεώργιος Πετρόπουλος

Tutti

Μαρία Δρούγου

Μαρία Σουέρεφ

Ευάγγελος Παπαδημήτρες

Εύη Δελφινοπούλου

Κρυστάλλης Αρχοντής

Γεώργιος Κανδουλίδης

Ανδρέας Παπανικολάου

Γκρέτη Παπτά

Μαρία Σπανού

Ευτυχία Ταλακούδη

Χριστίνα Λαζαρίδου

Ευστράτιος Κακάμπουρας

Έκτορας Λάππας

Γεώργιος Γαρυφαλλάς

B' Βιολιά

Κορυφαίοι A'

Ανθούλα Τζίμα

Ντάριος Κάστου

Κορυφαίοι B'

Νικόλαος Αρχοντής

Αλκέτας Τζιαφέρης

Tutti

Μίμης Τοπσιδής

Θανάσης Θεοδωρίδης

Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ

Πότη Μυλαράκη

Ελευθέριος Αδαμόπουλος

Μαρία Εκλεκτού

Μικέλ Μιχαηλίδης

Ίγκορ Σελαλμαζίδης

Γεώργιος Κουγιουμπάζηλος

Βιόλες

Κορυφαίοι A'

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι B'

Αντώνης Πορόχης

Αλεξάνδρα Βόλτη

Tutti

Φελίτσα Ποπίκα

Ειρήνη Παραλίκα

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητροπούλου

Βιολέτα Θεοδωρίδου

Δημήτριος Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζάν

Βιολοντσέλα

Κορυφαίοι A'

Βασιλής Σάιτης

Κορυφαίοι B'

Απόστολος Χανδράκης

Tutti

Φλέρου Κονταγιαννάκη

Γεώργιος Μανώλας

Βίκτωρ Δάμβαρης

Δημήτρης Πολυζωΐδης

Ιωάννης Στέφος

Χρήστος Γρίμπας

Κοντραμπάσα

Κορυφαίοι A'

Γεώργιος Γράλιστας

Χαράλαμπος Χειμαρίος

Κορυφαίοι B'

Ιωάννης Χατζής

Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Αναστάσιος Μαυρούδης

Ελένη Μπουλασίκη

Ειρήνη Παντελίδου

Λεωνίδας Κυριδής

Μιχάλης Σαπουντζής

Γιώργος Πολυχρονίδης

Φλάουτα

Κορυφαίοι A'

Πέτρος Σουσάμογλου

Νικολάος Δημόπουλος

Κορυφαίοι B'

Γεώργιος Κανάτσος

Γιάννης Ανισέγκος

Tutti

Νίκος Κουκής

Όμπος

Κορυφαίοι A'

Δημήτριος Καλπαξήδης

Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι B'

Νικόλαος Καλπαξήδης

Ιωάννης Ραζάκωφ

Tutti

Θωμάς Μητριζάκης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος

Βασιλής Γάκης

Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη

Θεοφάνης Καραγιώργος

Στέλλα Μπότζα

Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα

Τρομπόνια

Κορυφαίοι A'

Φιλήμων Στεφανίδης

Κορυφαίοι B'

Φώτιος Δράκος

Tutti

Ευάγγελος Μπαλτάς

Τούμπα

Κορυφαίοι B'

Γεώργιος Τηνιακούδης

Τύμπανα

Κορυφαίοι A'

Βασιλής Ζαρόγκας

Γώργος Πολίτης

Κορυφαίοι B'

Κωνσταντίνος Βαβάλας

Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης

Άρπα

Κορυφαίοι A'

Κατερίνα Γήμα

Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Έφορος Κ.Ο.Θ.:

Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτής Έφορος Κ.Ο.Θ.:

Ιωάννης Στέφος

Φροντιστές:

Πέτρος Γιάντσης

Γιώργος Νιμπής

Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης:

Λίνα Μυλωνάκη

Σχεδιασμός εντύπου:

motley co. sas

Διαχωρισμοί:

"Μακεδονική Χρωμοανάλυση"

Εκτύπωση:

Κουρτίδης - Μυλαράκης

Ιστοσελίδα Κ.Ο.Θ.:

WWW.tsoo.gr